

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.6/2014/59. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év november hó 17. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A fegyveresen elkövetett rablás büntette miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2013. év október hó 17. napján kelt 12.B.153/2012/115. számú ítéletét az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja**.

Az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak terhére rótt bűncselekményt rablás büntettének (Btk.365.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ pont) minősíti, melyet a II.r. vádlott felbujtóként, a III.r. vádlott bűnsegédként követett el.

A kiszabott szabadságvesztés tartamát az I.r. vádlott esetében 4 (négy) évre, a II.r. vádlott esetében 5 (öt) évre, a III.r. vádlott esetében 4 (négy) évre enyhíti.

A vádlottakkal szemben a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kiszabottnak tekinti.

Az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak egyaránt a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

A polgári jogi igény címén a magánfél részére a vádlottakat kártérítésre kötelező rendelkezést és a magánfél végrehajtás kérésére történt figyelmeztetését mellőzi.

A Nógrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.89/2012. számú bűnjeljegyzék 30. sorszám alatt lefoglalt és a Balassagyarmati Törvényszéken BL.8/2012. számon bírói letétként kezelt 150.000 (egyszázötvenezer) Ft-ot a III.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására tartja vissza.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyja.

A II.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamába az általa az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2014. július 1. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

A III.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamába az általa 2013. október 18. napjától 2014. február 17. napjáig házi őrizetben töltött időt beszámítja oly módon, hogy 1 napi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Az I.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát és a lakóhelyének irányítószámát pontosítja.

A II.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, állandó lakóhelyét és tartózkodási helyét pontosítja.

A III.r. vádlott lakóhelyeként megjelölt helység irányítószámát pontosítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 87.230,- (nyolcvanhétezer-kettőszázharminc) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Balassagyarmati Törvényszék a 2013. október 17. napján kelt 12.B.153/2012/115.számú ítéletével

Az I.r. vádlott bűnösségét rablás büntetében (Btk.365.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ és c./ pont) állapította meg. A bíróság ezért 5 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A II.r. vádlottat felbujtóként elkövetett rablás büntette (Btk.365.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ és c./ pont) miatt 6 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, megállapította, hogy a büntetés kétharmad részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A III.r. vádlott bűnösségét rablás büntetében mint bűnsegéd (Btk.365.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ és c./ pont) állapította meg. A törvényszék ezért 5 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a büntetés kétharmad részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Ellenben a bíróság a III.r. vádlottat az ellene lőfegyverrel vagy lőszerral visszaélés büntetékének (Btk.325.§ (2) bekezdés a./ pont, (6) bekezdés) vádja alól felmentette. Vele szemben a lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés (2012. évi II. törvény 183.§ 1./ a/a./ pont) miatti eljárást megszüntette.

Valamennyi vádlott esetében az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat a magánfél részére megfizetendő kártérítésre, döntött továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész mindhárom vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében, valamint a csoportosan elkövetettkénti minősítés mellőzése végett,

A II.r. vádlott és védője felmentésért,

a III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés céljából és a csoportosan elkövetettkénti minősítés mellőzése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.141/2013/14. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az ítélet indokolása megfelel az iratok tartalmának. A felmentésre irányuló fellebbezéseket a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán nem találta elfogadhatónak.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezéssel egyezően kifogásolta a csoportos elkövetés felrovását, miután nem állapítható meg a vádlottak jól körülhatárolható térbeli és időbeli határok közötti együttműködése. Indítványozta ezért a csoportosan elkövetettkénti minősítő körülmény mellőzését. A büntetés kiszabása keretében a belső arányosságnak megfelelő büntetések tartamának felemelését látta indokoltnak.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábrla a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét változtassa meg, a minősítésből a csoportos elkövetést mellőzze, mindhárom vádlott tekintetében mind a szabadságvesztés büntetés, mind a mellékbüntetés tartamát emelje fel, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A Fővárosi Ítéletábrla 2015. március 5. napjára kitűzött nyilvános ülésén a II.r. és a III.r. vádlottak szabályszerű idézésre nem jelentek meg. Ugyanakkor a III.r. vádlott írásban bejelentette, hogy egészségi állapota miatt nem tud megjelenni, azonban a másodfokú eljárásban személyesen részt kíván venni, új vallomást akar tenni, amelyben elismeri a terhére rótt fegyveresen elkövetett rablás büntetésében a részvételét.

A Fővárosi Ítéletábrla a III.r. vádlott nyilatkozatára tekintettel a nyilvános ülésről tárgyalásra tért át, amelynek időpontját 2015. szeptember 17. napjára tűzte ki.

A másodfokú tárgyaláson az I.r. vádlott nem kívánt észrevételt tenni. Személyi körülményeit illetően előadta, hogy hűtő és légtechnikai szerelő szakképzettséget szerzett, szabadulása után folyamatosan dolgozott. Kezdetben erdőgazdasági munkásként, jelenleg határozott tartamú munkaszerződéssel betanított munkás egy Magyarországon működő német cégnél kb. havi 95.000 Ft keresettel.

A II.r. vádlott felszólalásában a büntetőjogi felelősségét elismerte, azonban felbujtói szerepét továbbra is tagadta. Előadta, hogy közösen tervelték ki a bűncselekmény elkövetésének részleteit, együtt indultak el, ő biztosította az útvonalat. Társaitól útközben elvált és utóbb a lakásában találkoztak, ahol a megszerzett pénzt elosztották. Korábbi vallomásaiban nem vállalta fel cselekményét, azonban családi körülményei lényegesen megváltoztak, amelynek hatására szakított a korábbi életszemléletével. Feleségétől elvált, közös kiskorú gyermeke után tartásdíjat fizet. Új házasságot kötött és együtt nevelik jelenlegi felesége - aki veszélyeztetett terhes - két kiskorú gyermekét. Alkalmi munkaként fuvarozást végez, havi jövedelme átlagosan 90.000 Ft.

A III.r. vádlott előadta, hogy beismeri a bűncselekmény elkövetésében játszott szerepét, ő szállította az I.r. vádlottat a pénzváltó helyszínére, majd onnan a II.r. vádlott lakására és részesült a rabolt pénzből is. Cselekményét nagyon megbánta. Személyi körülményeit illetően előadta, hogy a Kft-nél dolgozik, nettó 100-110.000 Ft a jövedelme, élettársi kapcsolatban él. Testépítő, fitnesztanulmányokat folytat, ebben a szakmában kíván érvényesülni. Egészségi állapotával kapcsolatban időszakosan rosszabbodó, esetenkénti szteroidos kezelést igénylő akut bélrendszeri betegségben szenved.

Az I.r. vádlott a társai nyilatkozatát követően fenntartotta, miszerint a cselekmény tervezésénél a II.r. vádlott „erősködött” és bár kezdetben nem akart ráállni, az ő meggyőzésére vállalta el a rablás végrehajtását, jóllehet később már valóban együtt tervelték ki a részleteket.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője felszólalásában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás alátámasztotta a tényállás megalapozottságát, amelyből okszerűen következik a vádlottak bűnössége. Változatlanul kifogásolta a rablási cselekmény csoportosan elkövetettkénti minősítését. A II.r. vádlott felbujtói szerepe a tagadása ellenére megállapítható, de ez nem alapozza meg a csoportos elkövetést, az elsőfokú bíróság a 2/2000 BJE határozatot tévesen értelmezte. A minősítés megváltoztatását indítványozta az átirattal egyezően, azonban a vádlottak büntetésének súlyosbítását a másodfokú tárgyaláson igazolt személyi körülmények alapján már nem látta indokoltnak. Hivatkozott a jelentős időmúlásra, a II.r. vádlott ténybeli beismerésére és több kiskorú gyermekről történő gondoskodására, a III.r. vádlott beismerő vallomására, életvitelét nehezítő igazolt betegségére.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a bűncselekmény minősítéséből a csoportosan elkövetést mellőzze, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával egyezően a minősítés megváltoztatása mellett az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II.r. vádlott védője a felmentésért bejelentett perorvoslatot enyhítés és a csoportosan elkövetés mellőzése érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint a másodfokú tárgyaláson elhangzott vádlotti előadások alapján a II.r. vádlott nem felbujtóként, hanem bűnsegédként vett részt az elkövetésben, miután a rablást közösen tervelték ki. A tényleges elkövetőhöz képest védenca büntetését eltúlzottnak találta, annak enyhítését kérte.

A III.r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezését enyhítés érdekében tartotta fenn. Egyetértett a csoportos elkövetés mellőzése iránti ügyészi indítvánnyal. Utalt arra, hogy a II.r. vádlott a pálfalvai körforgalom térségében mintegy 5-6 km távolságban tartózkodott a pénzváltótól, lehetetlen a térbeli és időbeli közelség megállapíthatósága. Védenca, a III.r. vádlott beismerte és megbánta a bűnsegédként megvalósított magatartását. A sértett rá eső kárát megtérítette, a büntetés-végrehajtási intézetben tanfolyamot végzett és előzetes letartóztatásából szabadulása után is visszajárt annak befejezése érdekében. Komoly betegségben szenved, élettársi kapcsolatban él, jelenleg is dolgozik, továbbtanulási szándékát igazolta. A számos enyhítő körülményre hivatkozva, a feltételes szabadság Btk.38.§ (3) bekezdése szerinti megállapításával olyan mértékű enyhítését kérte a büntetésnek, amely jelenlegi életvitelét nem szakítja meg.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott megbánását hangoztatta. Munkahelyére, családalapítási szándékára hivatkozva olyan büntetést kért, hogy ne kelljen ismét bv. intézetbe vonulnia.

A II.r. vádlott előadta, hogy 38 hónapot töltött előzetes letartóztatásban. Életén gyökeresen változtatott, gyermekei gondozása és terhes felesége támogatása folytán a szabad életben vannak feladatai, cselekményét nagyon megbánta.

A III.r. vádlott ugyancsak a megbánását hangoztatta és olyan büntetést kért, hogy ne kelljen újra bevonulnia annak letöltésére.

A fellebbezések alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.348.§ (2) bekezdése szerint a perorvoslattel nem támadott felmentő rendelkezés kivételével bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

A másodfokú eljárásban az ítéltábla a Be.353.§ (1) bekezdése alapján bizonyítás felvételét rendelte el és ennek érdekében tárgyalást tartott, miután a III.r. vádlott érdemi vallomást kívánt tenni.

A másodfokú tárgyaláson a II.r. és a III.r. vádlottak egyaránt nyilatkoztak, továbbá valamennyi vádlott a személyi körülményeik módosulásáról, azt dokumentumokkal igazolva számot adott.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat eredményeként megállapította, hogy a Balassagyarmati Törvényszék a perrendnek megfelelően ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. Az ítélet indokolásában számot adott a rendelkezésre álló bizonyítékok köréről, azokat egyenként és egymással is egybevetve helytállóan mérlegelte. Ennek során logikai hibát nem vétett, indokolása meggyőző.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységének helyességét a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás is alátámasztotta. A II.r. és a III.r. vádlottak beismerő vallomása megerősítette a tényállásban foglaltakat, illetve az I.r. vádlott mindvégig következetes előadása mellett a II.r. vádlott felbujtói szerepe is kétséget kizáróan megállapítható volt.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás csaknem hiánytalan, azonban az iratok tartalma és a másodfokú tárgyaláson igazolt személyi körülmények alapján azt az ítéltábla a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében a következőkkel egészítette ki:

- Az ítélet 11. oldal 2. bekezdését követően rögzítette, miszerint a rabláshoz a II.r. vádlott által átadott pisztolyról nem lehetett megállapítani, hogy az a külön jogszabályban megjelölt lőfegyvernek minősül-e.

Ebben a körben csupán az ítélet jogi indokolása utal arra, hogy a fegyveresen történő elkövetés valódi lőfegyverrel, de lőfegyver utánzatával fenyegetés esetén is megvalósul. Ez a jogi indokolás helytálló, annak ténybeli alapját azonban a tényállás nem tartalmazza.

- Kiegészítette a tényállást azzal, hogy az I.r. vádlott és a III.r. vádlottak személyenként 47.000 Ft-ot kártérítésként postai úton megtérítettek a magánfélnek, aki ezt az ítéltábla megkeresésére nyugtázta. (53. sorszám alatti postai feladóvevények és a magánfél beadványa)
- Kiegészítette a személyi körülményeket a következőkkel:

A I.r. vádlott állandó, határozott tartamú, de többször hosszabbított munkaszerződéssel folyamatosan dolgozik az Kft. közvetítésével német cégnél, havi keresete kb. 95.000 Ft. Az eljárás alatt 2014. december 17. napján hűtő és légtechnikai szerelő szakképesítést szerzett. (sorszámú, törzsszámú bizonyítvány és munkaszerződések.)

A II.r. vádlott jelenleg családi teherautóval házhozszállítás jellegű munkát végez, havi jövedelme átlagosan 90.000 Ft. A feleségétől 2015. július 2. napján elvált, kiskorú gyermeke után 10.000 Ft tartásdíjat fizet. (Salgótarjáni Városi Bíróság 4.B.20.268/2015/10.

számú bontóperi ítélet és 5.P.20.675/2012/8. számú egyezséget jóváhagyó végzés, a gyermek 2015. április 11-én született.)

A II.r. vádlott 2015. november 5-én házasságot kötött, felesége jelenleg veszélyeztetett terhes. Közös nevelik a feleség előző házasságából született két kiskorú gyermekét. (Salgótarjáni Anyakönyvi Hivatal 2176753. számú házassági anyakönyvi kivonata; a két kiskorú gyermek 320/2007. és 874/2004. számú születési anyakönyvi kivonata; Szent László Kórház nőgyógyászati lelet a terhességről.)

A III.r. vádlott krónikus bélrendszeri betegségben szenved, rendszeres orvosi ellenőrzés és szükség esetén kezelés alatt áll. Előzetes letartóztatása alatt, majd a befejezés érdekében visszajárva a büntetés-végrehajtási intézetben Weblapszerkesztő tanfolyamot végzett. Jelenleg testépítő-fitness tanfolyami tanulmányokat folytat. A Kft-nél dolgozik havi nettó 100.000 Ft a keresete. (Magyar Honvédség Egészségügyi Központ zárójelentés, igazolás, kórszövettani lelet, továbbá Felnőttképzési szerződés.)

Az előzőekben kiegészített tényállás már mindenben megalapozottá vált, s így irányadó volt a felülbírálat során.

Az irányadó tényállásból a Balassagyarmati Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen alkalmazta velük szemben az elbíráláskor hatályos és kedvezőbb anyagi jogi szabályokat.

Az ítélet tábla egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség és a védők egybehangzó álláspontjával, amely szerint a rablás fegyveresen elkövetettkénti minősítése mellett további minősítő körülményként a csoportos elkövetés felrovása téves.

A Balassagyarmati Törvényszék jogi indokolásában hivatkozott a 2/2000. BJE számú határozatra, mint amely alapján a helyszínen vagy annak közelében tettesként, illetve részesként tartózkodó három személy kimeríti a csoportos elkövetés megvalósulását.

A 2/2000. BJE számú határozat egyértelműen meghatározza, miszerint csoportosan elkövetettnek minősül a bűncselekmény, ha három, vagy több személy a bűncselekmény helyszínén vagy annak közelében tettesként, illetve a tettes mellett részesként: bűnsegédként, vagy önállóan nem értékelhető bűnsegédi magatartást is kifejtő felbujtóként vesz részt a bűncselekmény elkövetésében. Egyértelmű követelmény e minősítéshez a vádlottak térbeli és időbeli együttműködése. Az adott esetben azonban tényszerűen hiányzott ez a feltétel. A II.r. vádlott tartózkodási helyéről mindössze az volt megállapítható, hogy a városban volt. Felmerült ugyan, hogy a bevezető körforgalomnál várakozott, de az több kilométerre volt a pénzváltótól és fel sem merült, hogy közelebb menjen. A vádlottak vallomásai és a közöttük zajlott telefonbeszélgetések azt támasztják alá, hogy szó sem volt arról, hogy II.r. vádlott - jóllehet külön gépkocsival közlekedett, - közelebb menjen és szükség esetén bármiben segítsen. Ezzel szemben tény, hogy a helyszínen, vagy ahhoz kapcsolódó közelségben nem tartózkodott, Az I.r. és a III.r. vádlottak nem is tudták hol van, őt nem hívták a helyszínre és a II.r. vádlott magától sem ment oda. A III.r. vádlott telefonon csupán tájékoztatást nyújtott a II.r. vádlottnak a cselekmény megvalósítási stádiumairól, így önmagában a telefonbeszélgetés ténye az adott térbeli helyzetükben a csoportos elkövetést nem alapozza meg.

A Fővárosi Ítélet tábla ezért a vádlottak terhére rótt rablás büntetnének jogi minősítését megváltoztatta. A minősítő körülmények közül a csoportosan elkövetett módot mellőzte és a

helyesen felrótt fegyveres elkövetés minősítő körülmény mellett cselekményüket rablás büntettének (Btk.364.§ (1) bekezdés a./ pont, (3) bekezdés a./ pont) minősítette.

A minősítés módosulásával azonban a büntetési tételkeret azonos maradt, amely 5-10 évig terjedő szabadságvesztés, a kétszeresen súlyosabb minősülés mint súlyosító körülmény ellenben már nem szólt a vádlottak terhére.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék által értékelt súlyosító körülmények helyesbítést igényeltek.

A vagyon elleni erőszakos bűncselekmények helyi és országos elterjedésére a törvényszék semmilyen adatot nem jelölt meg, ennek ténye nem köztudomású, ezért az ítéletábra ezt a súlyosító körülményt mellőzte, ahogyan a fentebb már jelzettek szerint a cselekmény kétszeres minősülését is.

Nem súlyosít a II.r. vádlottnál, hogy ő volt a cselekmény kiötlője, miután ez a felbujtó elkövetői minőségéből következik.

A másodfokú eljárásban számos olyan körülmény merült fel a vádlottak javára szólóan, amelyek mindhárom vádlottnál egy irányba mutatnak.

Az ítéletábra a tárgyalás közvetlensége alapján tapasztalta őszinte megbánásukat és igazoltnak látta azt a szándékukat, hogy törvénytisztelő, munkával szerzett jövedelemből élő, családi köteleket tisztelő emberekként éljenek. A terhükre rótt bűncselekményt valamennyien beismerték, a II. és III.r. vádlottak folyamatosan képzik magukat, társas kapcsolatban élnek, az I.r. vádlott kivételével gyermekeket nevelnek. A III.r. vádlott egészségi állapota további enyhítő körülmény. Végso soron a cselekmény elkövetése óta igen jelentős időmúlás következett be, amely amellet, hogy a javukra írható, azt is igazolja, hogy annak tartama alatt mindent megtettek, hogy a törvénnyel ne kerüljenek ismételtén összeütközésbe.

Ilyen körülmények között az ítéletábra olyan büntetést látott indokoltnak, egyben a bűncselekmény jelentős tárgyi súlya miatt szükségesnek, amely az általános megelőzés szempontja mellett kifejezetten az egyéni megelőzés célját szolgálja. Ennek szem előtt tartásával az ítéletábra el kívánta kerülni azt a helyzetet, hogy a vádlottaknak rövidebb időre még büntetés-végrehajtási intézetbe kelljen vonulni, amely életvitelük kedvező folyamatát megszakítaná.

Mindezekre figyelemmel a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát 1-1 évvel mérsékelte, az I.r. és a III.r. vádlottaknál ehhez az enyhítő szakasz, a Btk.82.§ (2) bekezdés b./ pontját igénybe vette.

Emellet mindhárom vádlott esetében a számos enyhítő körülmény, mint különös méltánylást érdemlő helyzet alapján lehetőséget látott a feltételes szabadságra bocsátás általánostól kedvezőbb engedélyezésére. Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott esetében a Btk.38.§ (3) bekezdését már alkalmazta, a rendelkezés szövegezése azonban pontatlan. A II.r. és a III.r. vádlottnál az ítéletábra rendelkezett a Btk.38.§ (3) bekezdés alkalmazásáról. Ennek megfelelően az ítéletábra a törvény szövege szerint állapította meg, hogy mindhárom vádlott egyaránt a büntetés fele részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

Miután a magánfél kárát megtérítették, az ezzel kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket mellőzni kellett.

A bírói letétként kezelt 150.000 Ft-ot a III.r. vádlottól foglalták le, így annak visszatartása az e vádlottat terhelő bünygyi költség kielégítésére szolgál.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyéb törvényes rendelkezéseinek helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Az ítéltőábla az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a II.r. vádlott által előzetes letartóztatásban, a III.r. vádlott által házi őrizetben töltött időt a Btk.92.§ (1), (2) és (3) bekezdés a./ pontja alapján számította be a szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú eljárásban bemutatott dokumentumok alapján az ítéltőábla rögzítette egyes személyi adatok módosulását.

A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költséget - a fellebbezések eredményes volta okán - a Be.381.§ (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. év november hó 17. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék a 12.B.153/2012/115.számú ítélete a Fővárosi Ítéltőábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.6/2014/59. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottakkal szemben 2015. november 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. év november hó 17. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő